

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 260

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 18 aprilie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
147. — Lege pentru ratificarea Convenției civile asupra corupției, adoptată la Strasbourg la 4 noiembrie 1999	2	Decizia nr. 63 din 28 februarie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 4 și ale art. 10 alin. 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată	9–11
Convenție civilă asupra corupției.....	2–5	Decizia nr. 64 din 28 februarie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată	11–13
235. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției civile asupra corupției, adoptată la Strasbourg la 4 noiembrie 1999.....	6	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
★		333. — Hotărâre pentru completarea anexelor nr. 1 și 2 la Hotărârea Guvernului nr. 523/1997 privind asigurarea pazei obiectivelor, bunurilor și valorilor cu efective de jandarmi	13
283. — Decret privind conferirea Ordinului național <i>Serviciul Credincios</i> în grad de <i>Cavaler</i>	6	344. — Hotărâre privind aprobarea obiectivelor salariale trimestriale pe anul 2002 pentru agenții economici monitorizați potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 866/2001	14–16
285. — Decret privind conferirea Ordinului național <i>Steaua României</i> în grad de <i>Mare Cruce</i>	7		
286. — Decret pentru trecerea în rezervă a unui general-maior din Ministerul Apărării Naționale	7		
287. — Decret pentru trecerea în rezervă a unui general de brigadă din Ministerul Apărării Naționale.....	8		
288. — Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției dintre România și Republica Arabă Egipt privind asistența judiciară în materie penală, transferul condamnaților și extrădarea, semnată la Cairo la 28 iunie 2001	8		

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru ratificarea Convenției civile asupra corupției, adoptată la Strasbourg la 4 noiembrie 1999****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — (1) Se ratifică Convenția civilă asupra corupției, adoptată la Strasbourg la 4 noiembrie 1999.

(2) Data intrării în vigoare a prezentei legi, ținând seama de dispozițiile art. 15 din convenție, va fi:

a) data intrării în vigoare a convenției, dacă România va depune instrumentul de ratificare a convenției anterior intrării sale în vigoare; sau

b) prima zi din luna care urmează expirării unei perioade de 3 luni de la data depunerii de către România a instrumentului de ratificare a convenției, dacă România depune acest instrument de ratificare ulterior intrării în vigoare a convenției.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 19 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 11 martie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 1 aprilie 2002.
Nr. 147.

CONVENȚIE CIVILĂ ASUPRA CORUPȚIEI*)**Strasbourg, 4 noiembrie 1999****PREAMBUL**

Statele membre ale Consiliului Europei, celelalte state ale Comunității Europene, semnatare ale prezentei convenții,

considerând că scopul Consiliului Europei este realizarea unei uniuni mai strânse între membrii săi, conștiente de importanța întăririi cooperării internaționale în lupta împotriva corupției,

subliniind faptul că corupția reprezintă o amenințare gravă pentru supremația dreptului, a democrației și a drepturilor omului, echității și justiției sociale, împiedică dezvoltarea economică și pune în pericol funcționarea corectă și echitabilă a economiilor de piață,

recunoscând consecințele negative ale corupției asupra persoanelor, întreprinderilor și statelor, precum și asupra instituțiilor internaționale,

convinse de importanța contribuției dreptului civil la lupta împotriva corupției, mai ales prin facilitarea unei despăgubiri echitabile a persoanelor care au suferit o pagubă,

reamintind concluziile și rezoluțiile conferințelor miniștrilor europeni ai justiției: a 19-a (Malta, 1994), a 21-a (Republica Cehă, 1997) și a 22-a (Republica Moldova, 1999),

ținând seama de Programul de acțiune împotriva corupției adoptat de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei în noiembrie 1996,

ținând, de asemenea, seama de studiul referitor la posibilitatea elaborării unei convenții asupra acțiunilor civile pentru repararea pagubelor rezultând din fapte de corupție, aprobată de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei în februarie 1997,

luând în considerare Rezoluția (97) 24 cu privire la cele 20 de principii directe în lupta împotriva corupției, adoptată de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei în noiembrie 1997, cu prilejul sesiunii 101, Rezoluția (98) 7 cu privire la autorizarea creării Acordului parțial și lărgit pentru stabilirea „Grupului de state împotriva corupției — GRECO”, adoptată de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei în mai 1998, cu prilejul sesiunii sale 102, și Rezoluția (99) 5 pentru înființarea GRECO, adoptată la 1 mai 1999,

reamintind Declarația finală și Planul de acțiune adoptat de șefii de stat și de guvern din Consiliul Europei cu prilejul celei de-a doua reuniuni la vârf de la Strasbourg din octombrie 1997,

au convenit asupra celor ce urmează:

*) Traducere

CAPITOLUL I

Măsuri care urmează să fie luate la nivel național

ARTICOLUL 1

Obiect

Fiecare parte prevede în dreptul său intern mijloace eficiente în favoarea persoanelor care au suferit o pagubă rezultând dintr-un act de corupție, cu scopul de a le permite să își apere drepturile și interesele, inclusiv posibilitatea obținerii de daune-interese.

ARTICOLUL 2

Definirea corupției

În accepțiunea prezentei convenții, prin *corupție* se înțelege faptul de a solicita, de a oferi, de a da sau de a accepta, direct ori indirect, un comision ilicit sau un alt avantaj necuvenit ori promisiunea unui astfel de avantaj necuvenit care afectează exercițiul normal al unei funcțiuni sau comportamentul cerut beneficiarului comisionului ilicit sau avantajului necuvenit ori promisiunii unui astfel de avantaj necuvenit.

ARTICOLUL 3

Repararea prejudiciilor

1. Fiecare parte prevede în dreptul său intern că persoanele care au suferit un prejudiciu rezultând dintr-un act de corupție dispun de o acțiune în vederea obținerii reparației integrale a acestui prejudiciu.

2. Această reparație se poate referi la pagubele patrimoniale deja suferite, câștigul nerealizat și prejudiciile nepatrimoniale.

ARTICOLUL 4

Responsabilitatea

1. Fiecare parte prevede în dreptul său intern că pentru ca prejudiciul să poată fi reparat trebuie să fie îndeplinite următoarele condiții:

I. pârâtul a săvârșit sau a autorizat actul de corupție ori a omis să ia măsurile potrivite pentru prevenirea actului de corupție;

II. reclamantul a suferit o pagubă; și

III. există o legătură de cauzalitate între actul de corupție și prejudiciu.

2. Fiecare parte prevede în dreptul său intern că, dacă mai mulți pârâți răspund pentru prejudiciul rezultând din același act de corupție, ei vor răspunde în solidar pentru acesta.

ARTICOLUL 5

Responsabilitatea statului

Fiecare parte prevede în dreptul său intern proceduri corespunzătoare care să permită persoanelor care au suferit un prejudiciu rezultând dintr-un act de corupție comis de unul dintre funcționarii săi publici în exercițiul funcțiilor sale

să ceară să fie despăgubiți de către stat sau, în cazul în care partea nu este un stat, de către autoritățile competente ale acestei părți.

ARTICOLUL 6

Vinovăție concurrentă

Fiecare parte prevede în dreptul său intern că repararea prejudiciilor poate fi redusă sau eliminată ținând seama de circumstanțele dacă reclamantul a contribuit, din vina sa, la producerea prejudiciului sau la agravarea lui.

ARTICOLUL 7

Termene

1. Fiecare parte prevede în dreptul său intern că acțiunea în repararea prejudiciului se prescrie la expirarea unui termen de cel puțin 3 ani socotiți din ziua în care persoana care a suferit un prejudiciu a avut cunoștință sau ar fi trebuit în mod normal să aibă cunoștință de prejudiciu ori de actul de corupție sau de identitatea persoanei responsabile. Totuși această acțiune nu va putea fi exercitată după expirarea unui termen de cel puțin 10 ani socotiți de la data la care actul de corupție a fost comis.

2. Dreptul părților care reglementează suspendarea și întreruperea termenelor se aplică, după caz, termenelor prevăzute în paragraful 1.

ARTICOLUL 8

Valabilitatea contractelor

1. Fiecare parte prevede în dreptul său intern că orice contract sau orice clauză a unui contract al cărui obiect este un act de corupție este lovită de nulitate.

2. Fiecare parte prevede în dreptul său intern că orice contractant al cărui consimțământ a fost viciat de un act de corupție poate cere tribunalului anularea acestui contract, fără prejudicierea dreptului său de a cere daune-interese.

ARTICOLUL 9

Protecția salariaților

Fiecare parte prevede în dreptul său intern o protecție adecvată împotriva oricărei sancțiuni nejustificate față de salariații care, de bună-credință și pe bază de suspiciuni legitime, denunță faptele de corupție persoanelor sau autorităților responsabile.

ARTICOLUL 10

Stabilirea bilanțului și verificări de conturi

1. Fiecare parte ia măsurile necesare în dreptul său intern astfel încât conturile anuale ale societăților să fie stabilite clar și ca acestea să dea o imagine fidelă asupra situației financiare a societății.

2. În scopul prevenirii actelor de corupție fiecare parte prevede în dreptul său intern ca persoanele însărcinate cu controlul conturilor să asigure că conturile anuale prezintă o imagine fidelă a situației financiare a societății.

ARTICOLUL 11

Obținerea probelor

Fiecare parte prevede în dreptul său intern proceduri eficiente pentru culegerea de probe în cadrul unei proceduri civile consecutive unui act de corupție.

ARTICOLUL 12

Măsuri conservatorii

Fiecare parte prevede în dreptul său intern măsuri judiciare conservatorii în vederea apărării drepturilor și intereselor părților în cursul procedurii civile consecutive unui act de corupție.

CAPITOLUL II

Cooperarea internațională și continuitatea punerii în aplicare

ARTICOLUL 13

Cooperarea internațională

Părțile cooperează eficient în problemele referitoare la procedurile civile în cauzele de corupție, mai ales în ceea ce privește notificarea actelor, obținerea de probe în străinătate, competența, recunoașterea și executarea hotărârilor străine și cheltuielile, în conformitate cu dispozițiile instrumentelor internaționale pertinente referitoare la cooperarea internațională în materie civilă și comercială la care ele sunt părți, precum și cu cele din dreptul lor intern.

ARTICOLUL 14

Continuitate

Grupul de state împotriva corupției (GRECO) asigură continuitatea punerii în aplicare a prezentei convenții de către părți.

CAPITOLUL III

Clauze finale

ARTICOLUL 15

Semnarea și intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție este deschisă spre semnare statelor membre ale Consiliului Europei, statelor care nu sunt membre, care au participat la elaborarea sa, precum și celor din Comunitatea Europeană.

2. Prezenta convenție va fi supusă ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare vor fi depuse la secretarul general al Consiliului Europei.

3. Prezenta convenție va avea efect în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni după data la care 14 semnatori își vor exprima consimțământul de a fi parte la convenție, conform dispozițiilor paragrafului 1. Un semnatar care nu este membru al Grupului de stat împotriva corupției (GRECO) în momentul ratificării, acceptării sau aprobării va deveni automat membru în ziua intrării în vigoare a prezentei convenții.

4. Pentru orice semnatar care își va exprima ulterior consimțământul de a fi parte la convenție, aceasta va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni după data exprimării consimțământului său de a fi parte la convenție conform dispozițiilor paragrafului 1. Orice semnatar care nu este membru al Grupului de stat împotriva corupției (GRECO) în momentul ratificării, acceptării sau aprobării va deveni automat membru în ziua intrării în vigoare a prezentei convenții, în ceea ce îl privește.

5. Modalități speciale de participare a Comunității Europene la Grupul de state împotriva corupției (GRECO) vor fi determinate potrivit necesităților, de comun acord cu Comunitatea Europeană.

ARTICOLUL 16

Aderarea la convenție

1. După intrarea în vigoare a prezentei convenții Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei va putea, după consultarea părților la convenție, să invite orice stat care nu este membru al Consiliului Europei și nu a participat la elaborarea sa să adere la prezenta convenție printr-o decizie luată cu majoritatea prevăzută la art. 20 d) din Statutul Consiliului Europei și cu unanimitatea reprezentanților părților având dreptul de a face parte din comitet.

2. Pentru orice stat care aderă la convenție aceasta va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni după data depunerii instrumentului de aderare la secretarul general al Consiliului Europei. Orice stat care aderă la prezenta convenție va deveni automat membru al GRECO, dacă nu este deja membru în momentul aderării, în ziua intrării în vigoare a prezentei convenții, în ceea ce îl privește.

ARTICOLUL 17

Rezerve

Nici o rezervă nu este admisă la dispozițiile prezentei convenții.

ARTICOLUL 18

Aplicare teritorială

1. Orice stat sau Comunitatea Europeană va putea, în momentul semnării ori în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să desemneze teritoriul său ca fiind unul dintre teritoriile cărora li se va aplica prezenta convenție.

2. Orice parte va putea, în continuare, în orice moment, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să extindă aplicarea prezentei convenții la orice alt teritoriu desemnat în declarație. Convenția va intra în vigoare pentru acest teritoriu în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni după data primirii respectivei declarații de secretarul general al Consiliului Europei.

3. Orice declarație făcută în baza celor două paragrafe precedente va putea fi retrasă, în ceea ce privește orice teritoriu desemnat în această declarație, prin notificare

adresată secretarului general al Consiliului Europei. Retragerea va avea efect în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni după data primirii respectivei notificări de către secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 19

Relații cu alte instrumente și acorduri

1. Prezenta convenție nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor decurgând din instrumente internaționale multilaterale privind probleme speciale.

2. Părțile la convenție vor putea încheia între ele acorduri bilaterale sau multilaterale referitoare la problemele reglementate de prezenta convenție, cu scopul de a completa sau de a întări dispozițiile acesteia ori pentru a facilita aplicarea principiilor pe care le consacră sau, fără prejudicierea obiectivelor și principiilor prezentei convenții, să se supună unor reguli în materie în cadrul unui sistem special care este obligatoriu în momentul deschiderii spre semnare a prezentei convenții.

3. În cazul în care două sau mai mult de două părți au încheiat deja un acord ori un tratat asupra unei probleme reglementate de prezenta convenție sau dacă ele au stabilit o altă modalitate a relațiilor lor în privința acestei probleme, ele vor avea facultatea de a aplica respectivul acord, tratat sau aranjament în locul prezentei convenții.

ARTICOLUL 20

Amendamente

1. Amendamentele la prezenta convenție pot fi propuse de fiecare parte și orice propunere va fi comunicată de secretarul general al Consiliului Europei statelor membre ale Consiliului Europei, statelor care nu sunt membre, ce au participat la elaborarea acestei convenții, Comunității Europene, precum și oricărui stat care a aderat sau care a fost invitat să adere la prezenta convenție, conform dispozițiilor art. 16.

2. Orice amendament propus de o parte este comunicat Comitetului european de cooperare juridică (CDCJ) al Consiliului Europei, care prezintă Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei avizul său asupra amendamentului propus.

3. Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei examinează amendamentul propus și avizul prezentat de Comitetul european de cooperare juridică (CDCJ) al Consiliului Europei și, după consultarea părților la această convenție care nu sunt membre ale Consiliului Europei, poate adopta amendamentul.

4. Textul oricărui amendament adoptat de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei conform paragrafului 3 este transmis părților pentru acceptare.

5. Orice amendament adoptat conform paragrafului 3 va intra în vigoare în a treisprezecea zi după ce toate

părțile îl vor fi informat pe secretarul general al Consiliului Europei că l-au acceptat.

ARTICOLUL 21

Reglementarea diferendelor

1. Comitetul european de cooperare juridică (CDCJ) al Consiliului Europei va fi informat asupra interpretării și aplicării prezentei convenții.

2. În caz de diferend între părți asupra interpretării sau aplicării prezentei convenții, ele se vor strădui să ajungă la o reglementare a diferendului prin negociere sau prin orice alt mijloc pașnic, la alegerea lor, inclusiv prin supunerea diferendului Comitetului european de cooperare juridică (CDCJ) al Consiliului Europei unui tribunal arbitral, care va lua decizii ce vor obliga părțile la diferend, sau Curții Internaționale de Justiție, potrivit unui acord comun între părțile contractante.

ARTICOLUL 22

Denunțare

1. Fiecare parte poate în orice moment să denunțe prezenta convenție printr-o notificare adresată secretarului general al Consiliului Europei.

2. Denunțarea va avea efect în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni după data primirii notificării de către secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 23

Notificări

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale Consiliului Europei și tuturor celorlalți semnatori și părți la prezenta convenție:

- a) orice semnare;
- b) depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare;
- c) orice dată de intrare în vigoare a prezentei convenții, conform art. 15 și 16;
- d) orice alt act, notificare sau comunicare având legătură cu prezenta convenție.

Drept care subsemnații, legal împuterniciți în acest scop, au semnat prezenta convenție.

Semnată la Strasbourg la 4 noiembrie 1999, în limbile franceză și engleză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar original, care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va comunica o copie certificată pentru conformitate fiecărui stat membru al Consiliului Europei, statelor care nu sunt membre, ce au participat la elaborarea convenției, Comunității Europene, precum și oricărui stat invitat să adere la prezenta convenție.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției civile
asupra corupției, adoptată la Strasbourg la 4 noiembrie 1999**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din
Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Convenției civile
asupra corupției, adoptată la Strasbourg la 4 noiembrie 1999, și se dispune
publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 28 martie 2002.
Nr. 235.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind conferirea Ordinului național *Serviciul Credincios*
în grad de *Cavaler***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 99 din Constituția
României, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A pct. II și ale art. 11
alin. (1) pct. I.2 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații
al României,

la propunerea ministrului culturii și cultelor,
pentru îndelungata sa activitate pusă în slujba teatrului românesc, pen-
tru talentul și concepția regizorală novatoare, cu prilejul împlinirii vârstei de
75 de ani,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă regizorului Horea Popescu Ordinul național
Serviciul Credincios în grad de *Cavaler*.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 11 aprilie 2002.
Nr. 283.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind conferirea Ordinului național *Steaua României*
în grad de *Mare Cruce***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A pct. I și ale art. 11 alin. (1) pct. I.1 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României,

la propunerea primului-ministru al Guvernului României,
pentru contribuția de excepție la promovarea și dezvoltarea relațiilor în plan politic, economic și cultural între România și Republica Italiană, pentru sprijinul nemijlocit și constant pe care Italia îl acordă României în eforturile sale de integrare în structurile europene și euroatlantice,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul național *Steaua României* în grad de *Mare Cruce* Excelenței Sale domnului Silvio Berlusconi, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Italiene.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 12 aprilie 2002.

Nr. 285.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru trecerea în rezervă a unui general-maior
din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 43 alin. 1 lit. a) și ale art. 85 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 31 mai 2002 domnul general-maior Mincu Constantin Constantin se trece în rezervă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 12 aprilie 2002.

Nr. 286.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru trecerea în rezervă a unui general de brigadă
din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 43 alin. 1 lit. a) și ale art. 85 alin. 1 lit. d) din Legea nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 31 mai 2002 domnul general de brigadă Constantin-Gheorghe Ionel-Constantin Balaban se trece în rezervă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 12 aprilie 2002.

Nr. 287.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru supunerea spre ratificare Parlamentului
a Convenției dintre România și Republica Arabă Egipt
privind asistența judiciară în materie penală,
transferul condamnaților și extrădarea,
semnată la Cairo la 28 iunie 2001**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 127 din 28 martie 2002,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Convenția dintre România și Republica Arabă Egipt privind asistența judiciară în materie penală, transferul condamnaților și extrădarea, semnată la Cairo la 28 iunie 2001, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 12 aprilie 2002.

Nr. 288.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 63**

din 28 februarie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 4 și ale art. 10 alin. 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 4 și ale art. 10 alin. 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „B.T.T.” — S.A. din București în Dosarul nr. 1.227/2001 al Judecătoriei Mangalia.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 iulie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 1.227/2001, **Judecătoria Mangalia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 4 și ale art. 10 alin. 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată**, excepție ridicată de Societatea Comercială „B.T.T.” — S.A. din București într-un litigiu ce are ca obiect obligarea acestei societăți la vânzarea unor apartamente.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 7 alin. 4 și ale art. 10 alin. 4 din Legea nr. 85/1992, republicată, care reglementează modul de calcul al prețului de vânzare pentru locuințele ce intră sub incidența legii și atribuirea în proprietate a terenului aferent construcției, sunt contrare prevederilor art. 41 alin. (1) și (3) și ale art. 135 alin. (6) din Constituție, precum și ale art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se susține, în esență, că prin

efectul prevederilor art. 10 alin. 4 din Legea nr. 85/1992, republicată, terenurile ce sunt proprietatea societăților comerciale își schimbă regimul juridic și devin proprietate de stat, fapt care, în opinia autorului excepției, ar reprezenta o „expropriere”, ceea ce este contrar prevederilor art. 41 alin. (3) din Legea fundamentală. Se mai susține că „Legiuitorul a sustras de la indexare fără nici o justificare rațională perioada de la 8 februarie 1990, data intrării în vigoare a Decretului-lege nr. 61/1990, și până la 7 martie 1991, data când devine aplicabil salariul minim brut pe țară potrivit Hotărârii Guvernului nr. 133/1991, precum și perioada de la 8 martie 1992 până la 29 iulie 1992”. Această modalitate de stabilire a prețului reprezintă o amânare atât de importantă a momentului de plecare a indexării și o diminuare atât de mare a prețului indexat încât contravine prevederilor art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Judecătoria Mangalia, exprimându-și opinia, apreciază că excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 7 alin. 4 din Legea nr. 85/1992, republicată, „este inadmisibilă și vădit nefondată”, întrucât Curtea s-a mai pronunțat cu privire la aceste dispoziții, statuând că ele sunt constituționale. Cu privire la dispozițiile art. 10 alin. 4 instanța arată că ele reprezintă o modalitate concretă prin care se vor atribui aceste terenuri persoanelor care au cumpărat locuințe în condițiile Legii nr. 85/1992, nicidecum o „expropriere”. Dacă s-ar interpreta altfel, susține instanța, atunci nu ar fi admisibilă nici vânzarea locuințelor pe același considerent al exproprierii. Or, Curtea Constituțională „a stabilit exact contrariul și anume că vânzarea acestora către chiriași nu este numai admisibilă, ci și obligatorie”.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că prin art. 7 din Legea nr. 85/1992, republicată, legiuitorul stabilește o normă de justiție socială, dând posibilitate chiriașilor să cumpere locuințele construite din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, altele decât locuințele de intervenție, la construirea cărora au contribuit direct sau indirect. O asemenea măsură este în concordanță cu prevederile Constituției. Se mai arată că obligația de vânzare către chiriași, prevăzută de dispozițiile art. 7 din Legea nr. 85/1992, republicată, este o obligație *in rem*, iar nu o obligație *in per-*

sonam, în considerarea faptului că societatea comercială era cu capital de stat, iar ulterior s-a privatizat. Pentru astfel de rațiuni legiuitorul a stabilit și modul de calcul al prețului de vânzare al acestor locuințe, în scopul de a crea un echilibru economic, social și moral al drepturilor asupra acestor bunuri.

În ceea ce privește dispozițiile art. 10 alin. 4 se arată că acestea nu contravin textelor constituționale invocate. Prin acest articol legiuitorul a dorit transferul dreptului de proprietate asupra terenurilor aferente construcțiilor înstrăinate, o dată cu acestea. În final se apreciază că în lipsa acestui text proprietarii ar fi dobândit doar un drept de suprafață asupra acestor terenuri.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 7 alin. 4 și ale art. 10 alin. 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 15 iulie 1998, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 7 alin. 4: *„Evaluarea și vânzarea locuințelor prevăzute la alin. 1 și 2 la art. 1 alin. 1, pentru care nu s-au încheiat contracte de vânzare-cumpărare până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se vor face în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi, completate cu prevederile referitoare la coeficienții de uzură din Decretul nr. 93/1977, la un preț indexat în funcție de creșterea salariului minim brut pe țară la data cumpărării, față de cel existent la data intrării în vigoare a Legii nr. 85/1992.”;*

— Art. 10 alin. 4: *„Pentru persoanele care dobândesc locuințele în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi, atribuirea terenului se face în condițiile art. 36 alin. 2 din Legea nr. 18/1991.”*

Textele constituționale invocate de autorul excepției ca fiind înfrânte de aceste dispoziții legale sunt cele ale art. 41 alin. (1), (2) și (3) și ale art. 135 alin. (6), texte care au următorul conținut:

— Art. 41 alin. (1), (2) și (3): *„(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(2) Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor.

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.”;

— Art. 135 alin. (6): *Proprietatea privată este, în condițiile legii, inviolabilă.”*

De asemenea, se invocă încălcarea prevederilor art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prevederi cu următorul cuprins: *„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.*

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”

Motivele de neconstituționalitate invocate de autorul excepției privesc atât modalitatea de stabilire și, implicit, cuantumul prețului de vânzare, cât și atribuirea în proprietatea deținătorilor de locuințe, foști chiriași ai acestora, dobândite prin cumpărare de la unitățile economice sau bugetare de stat, a terenurilor pe care se află aceste construcții, considerându-se că textul criticat nu respectă cerințele impuse de prevederile art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Asupra constituționalității dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 85/1992, republicată, Curtea s-a mai pronunțat prin numeroase decizii, cum ar fi, de exemplu: Decizia nr. 46 din 23 martie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 29 aprilie 1999; Decizia nr. 40 din 14 martie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 1 iunie 2000; Decizia nr. 128 din 4 iulie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 447 din 11 septembrie 2000; Decizia nr. 137 din 11 iulie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 452 din 13 septembrie 2000.

Prin aceste decizii Curtea a statuat că dispozițiile art. 7 din Legea nr. 85/1992, republicată, sunt constituționale, reținând în esență că prin aceste dispoziții se introduce o limitare legală a dreptului de proprietate, constând în posibilitatea fiecărui chiriaș de a cumpăra locuința, limitare conformă cu dispozițiile art. 41 din Constituție și care dă expresie totodată exigenței cuprinse în art. 43 alin. (1) și în art. 134 alin. (2) lit. f) din Constituție, cu privire la obligația statului de a crea condiții necesare pentru creșterea calității vieții și, mai ales, de a lua măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.

În același timp s-a apreciat că dispoziția criticată reprezintă „o normă de justiție socială, întrucât dă posibilitatea chiriașilor să cumpere locuințele la construirea cărora au contribuit direct sau indirect în vechiul sistem statal-juridic”. Pe această bază s-a apreciat că dispozițiile art. 7 din Legea nr. 85/1992, republicată, „sunt nu numai conforme literei și spiritului art. 41 și 135 din Constituție, ci și legitime din punct de vedere economic, social și moral”.

Faptul că în acest caz autorul excepției nu critică obligativitatea înstrăinării locuințelor, ci prețul de vânzare al acestora, nu privește constituționalitatea textului criticat, fiind o problemă de opțiune legislativă. Legiuitorul a înțeles să stabilească prețul de vânzare într-un cuantum care să

permite chiriașilor să își poată exercita efectiv dreptul la cumpărarea locuințelor. De aceea nu poate fi reținută nici încălcarea prevederilor art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 324 din 27 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 5 februarie 2002.

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluțiile, cât și considerentele cuprinse în deciziile anterioare își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 4 și ale art. 10 alin. 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „B.T.T.” — S.A. din București în Dosarul nr. 1.227/2001 al Judecătoriei Mangalia.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 64
din 28 februarie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților

economice sau bugetare de stat, republicată, excepție ridicată de instanța de judecată din oficiu și de Societatea Comercială „Rotema” — S.A. din București în Dosarul nr. 1.238/2001 al Judecătoriei sectorului 1 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 septembrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 1.238/2001, **Judecătoria sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, excepție ridicată din oficiu de către instanța de judecată și de Societatea Comercială „Rotema” — S.A. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992, republicată, sunt contrare prevederilor art. 41 din Constituție. Autorii excepției consideră că obligația instituită de art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992, republicată, nu stabilește doar o limitare a dreptului de proprietate, ci constituie „o pierdere a dreptului de proprietate în alte condiții decât cele prevăzute de art. 41 din Constituție”.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților arată că prin art. 7 din Legea nr. 85/1992, republicată, legiuitorul a realizat o măsură de creștere a calității vieții și de protecție socială, în concordanță cu prevederile art. 43 alin. (1) și art. 134 alin. (2) lit. f) din Constituție. În concluzie apreciază excepția ca fiind neîntemeiată.

Guvernul arată că asupra constituționalității art. 7 alin. (1) din Legea nr. 85/1992, republicată, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin numeroase decizii (ca, de exemplu, deciziile nr. 46/1999, 128/2000, 137/2000 și 164/2000), statuând că dispozițiile art. 7 în ansamblul lor sunt constituționale. În consecință se apreciază că, întrucât de la pronunțarea deciziilor anterioare până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine o reconsiderare a jurisprudenței Curții, urmează ca și în această cauză excepția să fie respinsă.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților și al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 15 iulie 1998, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 7 alin. 1: „*Locuințele construite din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, până la data intrării*

în vigoare a prezentei legi, altele decât locuințele de intervenție, vor fi vândute titularilor contractelor de închiriere, la cererea acestora, cu plata integrală sau în rate a prețului, în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi.”

Textul constituțional invocat de autorii excepției ca fiind înfrânt de aceste dispoziții legale este cel al art. 41, care are următorul conținut:

— Art. 41: „(1) *Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(2) *Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor.*

(3) *Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.*

(4) *Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.*

(5) *Despăgubirile prevăzute în alineatele (3) și (4) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.*

(6) *Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.*

(7) *Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.*

(8) *Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 85/1992 Curtea s-a mai pronunțat prin numeroase decizii, cum ar fi, de exemplu: Decizia nr. 46 din 23 martie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 29 aprilie 1999; Decizia nr. 40 din 4 martie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 1 iunie 2000; Decizia nr. 128 din 4 iulie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 447 din 11 septembrie 2000; Decizia nr. 137 din 11 iulie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 452 din 13 septembrie 2000.

Prin aceste decizii Curtea a statuat că prevederile art. 7 din Legea nr. 85/1992, republicată, sunt constituționale, reținând, în esență, că prin ele se introduce o limitare legală a dreptului de proprietate, constând în posibilitatea fiecărui chiraș de a cumpăra locuința, limitare conformă cu dispozițiile art. 41 din Constituție și care dă expresie totodată exigenței cuprinse în art. 43 alin. (1) și în art. 134 alin. (2) lit. f) din Constituție, cu privire la obligația statului de a crea condiții pentru creșterea calității vieții și, mai ales, de a lua măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.

În același timp s-a apreciat că dispoziția criticată reprezintă „o normă de justiție socială, întrucât dă posibilitatea chirașilor să cumpere locuințele la construirea cărora au

contribuit direct sau indirect în vechiul sistem statal-juridic". Pe această bază s-a apreciat că dispozițiile art. 7 din Legea nr. 85/1992, republicată, „sunt nu numai conforme literei și spiritului art. 41 și 135 din Constituție, ci și legitimate din punct de vedere economic, social și moral“.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, excepție ridicată din oficiu de Judecătoria sectorului 1 București și de Societatea Comercială „Rotema” — S.A. din București în Dosarul nr. 1.238/2001 al acestei instanțe.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru completarea anexelor nr. 1 și 2 la Hotărârea Guvernului nr. 523/1997 privind asigurarea pazei obiectivelor, bunurilor și valorilor cu efective de jandarmi

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. 6 și 7 din Legea nr. 18/1996 privind paza obiectivelor, bunurilor și valorilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 21 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 116/1998 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexele nr. 1 și 2 la Hotărârea Guvernului nr. 523/1997 privind asigurarea pazei obiectivelor, bunurilor și valorilor cu efective de jandarmi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 249 din 23 septembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. Capitolul IV „Obiective de importanță deosebită pentru știință, cultură și artă” din anexa nr. 1 se completează la punctul 2, „Ministerul Culturii”, cu obiectivul „Academia Română și Biblioteca Academiei Române“.

2. Capitolul III „Obiective de importanță deosebită pentru știință, cultură și artă” din anexa nr. 2 se completează la punctul 1, „Ministerul Culturii”, cu obiectivul „Academia Română și Biblioteca Academiei Române“.

Art. II. — Efectivele necesare executării pazei obiectivelor prevăzute la art. I se asigură prin redistribuire, cu încadrarea în numărul de posturi aprobat și în fondurile alocate Ministerului de Interne prin Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministru de interne,
Toma Zaharia,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 4 aprilie 2002.
Nr. 333.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea obiectivelor salariale trimestriale pe anul 2002 pentru agenții economici monitorizați potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 866/2001

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 147/2001 pentru ratificarea Aranjamentului stand-by dintre România și Fondul Monetar Internațional și a Memorandumului cu privire la politicile economice și financiare ale Guvernului României în perioada 2001—2002, convenite prin schimb de scrisori între București și Washington, prin scrisoarea din 17 octombrie 2001 a Ministerului Finanțelor Publice și Băncii Naționale a României și răspunsul din 31 octombrie 2001 al Fondului Monetar Internațional, aprobată prin Legea nr. 102/2002,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Fondul de salarii și numărul mediu de personal prevăzute în bugetele de venituri și cheltuieli aprobate pentru anul 2002, potrivit legii, pentru agenții economici monitorizați conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 866/2001 pentru aprobarea Listei cuprinzând agenții economici prevăzuți la art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2001 privind întărirea disciplinei economico-financiare și alte dispoziții cu caracter financiar, precum și reducerile nete de personal, defalcate pe trimestre, la nivelul fiecărui minister și autoritate publică centrală, sunt prevăzute în anexele nr. 1 și 2 care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Plafoanele trimestriale cuprinse în anexa nr. 1, referitoare la fondul de salarii și la numărul mediu de personal, reprezintă limite maxime, iar valorile referitoare la reducerea netă de personal, prevăzute în anexa nr. 2, reprezintă limite minime.

(2) În limita plafoanelor prevăzute în anexa nr. 1 și ținând seama de valorile prevăzute în anexa nr. 2 fiecare minister, autoritate publică centrală, inclusiv Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, va defalca și va transmite indicatorii respectivi fiecărui agent economic monitorizat, aflat în subordine sau în coordonare.

Art. 3. — Drepturile salariale ocazionale prevăzute în contractele colective de muncă sau, după caz, în contractele individuale de muncă, încheiate la nivelul agenților economici prevăzuți la art. 1, reprezentând prima de vacanță, prima acordată cu ocazia sărbătorilor de Paști, prima acordată cu ocazia zilei festive a unităților și altele de această

natură, denumite *bonusuri*, se vor plăti astfel încât, cumulată de la începutul anului, să reprezinte pe primele 3 trimestre ale anului 2002 cel mult 65% și, respectiv, cel mult 35% în trimestrul IV din suma anuală corespunzătoare bonusurilor cuprinse în fondul de salarii aprobat.

Art. 4. — (1) În trimestrele II, III și IV ale anului 2002 agenții economici prevăzuți la art. 1 vor reține din fondul de salarii stabilit potrivit art. 2 alin. (2) o sumă reprezentând 4% din fondul de salarii aferent fiecărui trimestru, care se va utiliza numai cu avizul ministrului sau, după caz, al conducătorului autorității publice centrale, respectiv al președintelui Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului.

(2) Utilizarea sumelor prevăzute la alin. (1) se aprobă astfel încât, cumulată de la începutul anului, fondul de salarii consumat de agenții economici prevăzuți la art. 1 să se încadreze în plafoanele stabilite.

Art. 5. — În cazul nerealizării obiectivelor stabilite agentului economic, potrivit prevederilor art. 2 și 3, drepturile bănești ale conducătorului unității și, respectiv, ale personalului de conducere al unității se diminuează potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2001.

Art. 6. — La începutul fiecărui trimestru ministerele, autoritățile publice centrale, inclusiv Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, vor prezenta Guvernului o informare cu privire la modul de îndeplinire de către agenții economici monitorizați a obiectivelor prevăzute de prezenta hotărâre, pentru trimestrul expirat.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,
Miron Tudor Mitrea

Ministrul Autorității pentru Privatizare
și Administrarea Participațiilor Statului,
Ovidiu Tiberiu Mușetescu

București, 11 aprilie 2002.
Nr. 344.

Plafoanele trimestriale privind fondul de salarii și numărul mediu de personal la unitățile monitorizate conform Hotărârii Guvernului nr. 866/2001

Nr. crt.	Ministerul/Organul Administrației Publice Centrale	ANUL 2002				Trimestrul I		Trimestrul II		Trimestrul III		Trimestrul IV	
		Fond salarii brut mil.lei	Numar mediu personal pers.	Fond salarii brut mil.lei	Numar mediu personal pers.	Fond salarii brut mil.lei	Numar mediu personal pers.	Fond salarii brut mil.lei	Numar mediu personal pers.	Fond salarii brut mil.lei	Numar mediu personal pers.	Fond salarii brut mil.lei	Numar mediu personal pers.
1.	MINISTERUL INDUSTRIEI SI RESURSELOR	30.615.927	256.249	7.167.386	262.875	7.612.388	256.328	7.915.041	254.487	7.921.112	251.305		
2.	MINISTERUL LUCRARILOR PUBLICE, TRANSPORTURILOR SI LOCUINTEI	9.687.568	119.307	2.344.702	120.261	2.548.705	120.162	2.364.134	120.127	2.430.027	116.678		
3.	MINISTERUL APARARII NATIONALE	52.550	379	12.010	381	13.050	380	13.520	379	13.970	374		
4.	MINISTERUL JUSTITIEI	31.500	510	7.034	510	7.875	510	7.875	510	8.716	510		
5.	SERVICIUL ROMAN DE INFORMATII	6.415	68	1.627	69	1.619	68	1.596	67	1.573	68		
6.	MINISTERUL DE INTERNE	48.744	860	10.800	864	10.800	861	13.572	859	13.572	856		
7.	MINISTERUL COMUNICATIILOR SI TEHNOLOGIEI INFORMATIEI	2.022.658	35.295	441.299	35.832	462.838	35.832	553.298	34.758	565.223	34.758		
8.	BANCA NATIONALA A ROMANIEI	48.209	659	11.926	659	12.680	659	13.230	659	10.373	659		
9.	MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTATIEI SI PADURILOR	2.388.283	43.905	528.693	44.319	599.900	53.802	640.100	44.787	619.590	32.711		
10.	MINISTERUL APELOR SI PROTECTIEI MEDIULUI	729.482	10.856	188.355	10.889	181.486	10.864	181.330	10.854	178.311	10.819		
11.	MINISTERUL CULTURII SI CULTELOR	102.348	2.195	22.891	2.238	25.450	2.215	25.950	2.189	28.057	2.136		
12.	MINISTERUL SANATATII SI FAMILIEI	2.654	50	596	50	663	50	664	50	731	50		
13.	MINISTERUL EDUCATIEI SI CERCETARII	4.281	71	933	71	1.062	71	1.062	71	1.224	71		
14.	AUTORITATEA PENTRU PRIVATIZAREA SI ADMINISTRAREA PARTICIPATIILOR STATULUI	2.272.204	35.283	550.533	35.283	576.027	35.514	569.146	35.399	576.498	34.933		
	TOTAL	48.012.823	505.687	11.288.785	514.301	12.054.543	517.316	12.300.518	505.196	12.368.977	485.928		

NOTĂ:

Economii la fondul de salarii dintr-un trimestru pot fi consumate în trimestrele următoare cu încadrarea în plafonul trimestrial stabilit și, respectiv, în fondul de salarii anual aprobat.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

Reducerile nete de personal în anul 2002 la agenții economice monitorizate conform Hotărârii Guvernului nr. 866/2001

Numele de persoane la finele anului 2001	Reduceri nete de personal în anul 2002				Externalizare de activități				Concedieri				Cauze naturale și alte cauze								
	din care:				din care:				din care:				din care:								
	Total	trim. I	trim. II	trim. III	trim. IV	Total	trim. I	trim. II	trim. III	trim. IV	Total	trim. I	trim. II	trim. III	trim. IV	Total	trim. I	trim. II	trim. III	trim. IV	
0	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	
MINISTERUL ORGANULUI ADMINISTRATIEI PUBLICE CENTRALE	265.975	16.120	6.167	3.480	4.298	2.175	3.568	1.605	543	1.420	0	9.400	4.200	2.000	2.500	700	3.152	362	937	378	1.475
MINISTERUL LUCRARILOR PUBLICE, TRANSPORTURILOR SI LOCUINTEI	120.144	3.601	18	99	35	3.449	60	6	54	0	0	2.381	0	0	0	2.381	1.160	12	45	35	1.068
MINISTERUL APARARII NATIONALE	390	32	11	7	7	7	28	7	7	7	4	4	4	0	0	0	0	0	0	0	0
MINISTERUL JUSTITIEI	505	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
SERVICIUL ROMAN DE INFORMATII	69	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0
MINISTERUL DE INTERNE	868	8	4	3	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	8	4	3	1	0
MINISTERUL COMUNICATIILOR SI TEHNOLOGIEI INFORMATIEI	35.343	1.075	0	0	1.075	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1.075	0	0	1.075	0
BANCA NATIONALA A ROMÂNIEI	650	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTATIEI SI PADURILOR	44.455	572	10	17	17	528	0	0	0	0	503	0	0	0	0	503	69	10	17	17	25
MINISTERUL APELOR SI PROTECTIEI MEDIULUI	10.889	45	0	25	10	10	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	45	0	25	10	10
MINISTERUL CULTURII SI CULTELOR	2.261	128	23	25	30	50	0	0	0	0	28	3	5	10	10	100	20	20	20	20	40
MINISTERUL SANATATII SI FAMILIEI	38	25	5	5	5	10	0	0	0	0	25	5	5	5	10	0	0	0	0	0	0
MINISTERUL EDUCATIEI SI CERCETARII	71	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
AUTORITATEA PENTRU PRIVATIZAREA SI ADMINISTRAREA PARTICIPATIILOR STATULUI	36.411	3.165	267	2.206	87	605	778	8	770	0	2.159	248	1.316	29	566	228	11	120	58	39	39
TOTAL	518.069	24.772	6.506	5.867	5.565	6.834	4.434	1.626	1.374	1.427	7	14.500	4.460	3.326	2.544	4.170	5.838	420	1.167	1.594	2.657

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro